

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 6ον - ΑΡΙΘΜ. 119

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1975

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκλογή καί προαγωγή ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.....	2
Τό 5ον Ἐκκλησιαστικόν Συνέδριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θεσσαλονίκης καί Μ. Βρετανίας ἀσχολεῖται μέ θέματα τῆς νεολαίας.....	3
Ἱεράρχαι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας διαφωνοῦν ὡς πρός τήν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει.....	4
Ἀπεβίωσεν ὁ γηραιότερος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Σερβίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.....	5
Ἡ Ὁμολογία Θεσσαλονίκης.....	6
Σύντομα Νέα.....	7
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ : Λόγοι ἐκ τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ.....	10
Ὁρθόδοξος Βιβλιογραφία.....	13

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TÉLÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE * TÉL. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSÝ, 1292 CHAMBÉSÝ-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νά ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δέν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευομένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μέ ἀπλήν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου προέβη κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 13ης Φεβρουαρίου εἰς ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας, τοῦ Μητροπολίτου Ἀνέων καὶ τοῦ νέου Μητροπολίτου Καρπάθου καὶ Κάσου. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Μιλητουπόλεως Στυλιανός, μέχρι τοῦδε ἡγούμενος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων ἡ Μητροπολίτης Ἀνέων καὶ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Βλατάδων ἀνεδείχθη ὁ ἀπὸ Καρπάθου καὶ Κάσου Ἀπόστολος ἔτελος Μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσου ἐξελέγη ὁ ἀρχιμανδρίτης Γεώργιος Ὀρφανίδης.

- Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας Στυλιανός (Χαριανάκης), καταγόμενος ἐκ Κρήτης, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ "Διδασκάλου τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας" τὸ 1958 βάσει τῆς διατριβῆς "Ἡ περί γνώσεως διδασκαλία Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ". Παρακολουθήσας ἀκολούθως μαθήματα συστηματικῆς θεολογίας εἰς Βόννην τῆς Γερμανίας, ἀνηγορεύθη τὸ 1964 διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν βάσει τῆς διατριβῆς "Τὸ ἀλάθητον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ". Ὑπηρετῶν ἔκτοτε ὡς ἡγούμενος τῆς Μονῆς Βλατάδων, ἐξελέγη τὸ 1970 Μητροπολίτης Μιλητουπόλεως. Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας, τυγχάνων ἀπὸ τινων ἐτῶν ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διακρίνεται διὰ τὸ εὐρύ καὶ δόκιμον συγγραφικὸν του ἔργον.
- Ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀνέων Ἀπόστολος (Παπαϊωάννου), γεννηθεὶς εἰς Ἅγιον Ἰσίδωρον Ρόδου, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεφοίτησε τὸ 1936 λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ "Διδασκάλου τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας" βάσει τῆς διατριβῆς "Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπὸ τοῦ 325 μέχρι σήμερον". Διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἀρχιδιάκονος καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ρόδου, ἐξελέγη τὸ 1950 Μητροπολίτης Καρπάθου

- καί Κάσου. Ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀνέων, ὁ ὁποῖος τυγχάνει συγγραφεύς ἐκκλησιαστικο-ιστορικών μελετῶν, διετέλεσε ἐπίσης μέλος διαφόρων Πατριαρχικῶν Ἐξαρχικῶν.
- Ὁ νέος Μητροπολίτης Καρπάθου καί Κάσου Γεώργιος (Ὀρφανίδης), καταγόμενος ἐκ Πόλεως, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ "Διδασκάλου τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας τὸ 1939 βάσει τῆς διατριβῆς "Ἡ Θεότης τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀποδεικνυομένη ἐκ τῆς ταχείας αὐτοῦ ἐξαπλώσεως". Διατελέσας κατ'ἀρχὰς Ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων καί ὕστερον Μέγας Ἀρχιδιάκονος τῶν Πατριαρχείων, διωρίσθη τὸ 1958 ἠγούμενος τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Καλλιδικῇ.

ΤΟ 5ον ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ 5ου Ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας θά διεξαχθοῦν ἀπὸ 6ης μέχρις 9ης Μαρτίου εἰς Λονδῖνον. Θά συμμετάσχουν εἰς αὐτάς, ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Θυατείρων Ἀθηναγόραν, οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁλόκληρος ὁ Κλήρος, οἱ ἐν Μ. Βρετανίᾳ Ὀφφικιάλοι τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί οἱ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων καί Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου θά παραστοῦν ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Δρ Donald Coggan καί ἀντιπρόσωποι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς γενικὸν θέμα τοῦ συνεδρίου ὠρίσθη "Ἡ Νεολαία καί τὸ Εὐαγγέλιον", τὸ ὁποῖον θά ἀναλυθῇ καί συζητηθῇ διεξοδικῶς κατὰ τὰς ἑξῆς ὑποδιαίρέσεις : Ἡ Νεολαία καί ἡ Κοινότης - Ἡ Νεολαία καί ἡ Παιδεία - Ἡ Νεολαία καί ἡ Οἰκογένεια - Ἡ Νεολαία καί τὸ Πανεπιστήμιον - Ἡ Νεολαία καί ἡ ὑγεία (Νοσοκομεῖα, ναρκωτικά, ἐκτρώσεις) - Ἡ Νεολαία καί τὸ ἔγκλημα (Δικαστήρια, φυλακαί, διαζύγια κλπ) - Ἡ Νεολαία καί ἡ Ἱερωσύνη (Τὸ παρὸν καί τὸ μέλλον τοῦ

Ἐκκλησίας) - Ἡ Νεολαία καί ἡ Θ. Λατρεία (Χορωδαίαι, Ἱεροπαῖδες, Συμβούλια) - Ἡ Νεολαία καί ἡ ὀργάνωσις αὐτῆς (Συστηματική μέθοδος πρὸς διοργάνωσιν τῆς Νεολαίας). Ἐπιπλέον, θά ἐξετασθοῦν θέματα οἰκονομικῆς φύσεως, ὡς καί τό τῆς προπαρασκευῆς τοῦ βου Ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου τῆς ἐν λόγῳ Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὡς γνωστόν, τό προηγούμενον Ἐκκλησιαστικόν Συνέδριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, εἶχε λάβει χώραν ἐν Manchester τόν Νοέμβριον 1970, ἡσχολήθη δέ μέ θέματα τῆς ἐνοριακῆς κοινότητος, τῆς κατηχητικῆς διακονίας πρὸς τόν λαόν, τῶν ἐκτρώσεων καί τῆς ἱεραποστολικῆς παραδόσεως τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 19).

ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΤΗ,

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ, ΕΝΩΣΕΙ

Τήν ἐκπληξίν του ἐξέφρασαν ὁ ἐν Βρυξέλλαις Ἀρχιεπίσκοπος Βασίλειος διά τὰς νέας δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βολοκαλάμσκ Πατριῆμ περὶ τῆς θέσεως τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βολοκαλάμσκ, διευθυντής τοῦ Γραφείου Ἐκδόσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, εἶχε προσφάτως δηλώσει, κατὰ τήν διάρκειαν συνεντεύξεως πρὸς τό σοβιετικόν πρακτορεῖον Τύπου "Novosti", ὅτι ἡ ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δέν ἀναλαμβάνει φιλανθρωπικήν δρᾶσιν, διότι αὐτή, ὡς μή ἀνήκουσα ἀπαραιτήτως εἰς τὰ πρωτεύοντα καθήκοντα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι "περιττή καί στερεῖται νοήματος" (βλ. ἐπίσης Ἐπίσκεψις, ἄρ. 107).

Ἀπαντῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βασίλειος εἰς τὰς δηλώσεις αὐτάς ἀπό τῶν στηλῶν τῆς ρωσικῆς ἐφημερίδος "Russkaja Mysl" τῶν Παρισίων, ἐρωτᾷ "διατί τότε ὑπάρχουν σήμερον εἰς Ρωσίαν τόσοι ἐπαῖται, οἱ ὅποιοι ἰστάμενοι πρὸ τῶν θυρῶν τῶν Ναῶν ζητοῦν, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἐλεημοσύνην;". Τό Κράτος δέν εἶναι ἄλλωστε ἱκανόν, ὅποιονδήποτε καί ἂν εἶναι τό κοινωνικόν του σύστημα, νά

ἀνταποκριθῆ πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ. Ἐάν ἡ Ἐκκλησία, ἐσυνέχισεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βασίλειος, ἐγκαταλείψῃ τόν δρόμον τοῦ ἐλέους καί τῆς ἀγάπης, τότε ἀσφαλῶς ἀρνεῖται τόν Χριστόν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βολοκαλάμσκι εἶχεν ἐπί πλέον προσπαθῆσαι νά δικαιολογήσῃ τήν ἔλλειψιν θρησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως ἀνηλίκων εἰς τήν Σοβιετικήν Ἑνώσιν, λέγων, ὅτι τοιαύτη διαπαιδαγωγήσις θά ἀπετέλει "πνευματικήν καί ἠθικήν παραβίασιν τῆς συνειδήσεως καί τῆς προσωπικότητος". Ἡ δήλωσις αὕτη, ἀπαντᾷ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βασίλειος, γίνεται καταληπτή μόνον ὑπό τό φῶς τῆς μαρξιστικο-αθεϊστικῆς θεωρίας περί ἀνθρώπου, θά ἠδύναντο δέ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βολοκαλάμσκι νά εἶναι σαφέστερος, ἐάν παρέπεμπεν ἀπλῶς εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς σοβιετικῆς νομοθεσίας, κατά τὰς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ ἐκκλησιαστική ἀγαθοεργός δρασίς καί ἡ θρησκευτική διαπαιδαγωγήσις. Ἐάν ὅμως δέν δύναται ὑπό τὰς παρούσας ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἑνώσει συνθήκας νά εἴπῃ ὀλόκληρον τήν ἀλήθειαν, ἐτόνισεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βασίλειος, τότε θά ἦτο καλλίτερον διὰ τόν Ἅγιον Βολοκαλάμσκι νά σιωπήσῃ παρά νά προσπαθῆσαι νά ἐμφανίσῃ μίαν ἀνάγκην ὡς ἀρετήν.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ Ο ΓΗΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ,

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Ἐπίσκοπος Νύσσης Ἰωάννης ἐξέπνευσε τήν 5ην Φεβρουαρίου εἰς ἡλικίαν 91 ἐτῶν καί μετὰ 49ετῆ ἀρχιερατικήν διακονίαν. Τῆς κηδείας τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου προέστη ὁ Πατριάρχης Βελιγραδίου Γερμανός περιστοιχούμενος ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Μαυροβουνίου Δανιήλ καί τῶν Ἐπισκόπων Σλαβονίας Αἰμίλιανοῦ, Ζίτσης Βασιλείου καί Μπραγιτσέβου Χρυσοστόμου.

Ὁ ἀοίδημος Ἐπίσκοπος Νύσσης, γεννηθεῖς τό 1883 ἐν Ἀνατολικῇ Σερβίᾳ, ἐσπούδασεν εἰς τήν Θεολογικήν Ἀκαδημίαν Βελιγραδίου, ἀκολούθως δέ εἰς Παλαιοκαθολικήν Θεολογικήν Σχολήν τῆς Βέρνης, ὅπου ἔλαβε καί τόν τίτλον τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογίας. Διετελέσας κατ'ἀρχάς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Βελιγραδίου, ἐξελέγη τό 1926

Ἐπίσκοπος Ζαχουμίου καί Ἐρζεγοβίνης, μετετέθη δέ ἀργότερον εἰς τήν Ἐπισκοπήν Μπρανιτσέβου καί ἐκεῖθεν εἰς τήν Ἐπισκοπήν Νύσσης. Ὁ ἐκλιπών Ἐπίσκοπος ἦτο γνωστός καί ὡς δόκιμος συγγραφεύς ἔργων ποιμαντικοῦ χαρακτήρος.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

Μετά πολλούς αἰῶνας τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐνέκρινεν τήν ἔκδοσιν νέας Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, ἐκθέσεως δηλαδή, ἡ ὁποία σχετίζεται πρός τήν ἔννοιαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί προσευχῆς.

Συγγραφεύς τῆς Ὁμολογίας αὐτῆς, ἡ ὁποία θά ἀρχίσῃ νά κυκλοφορῇ ἀπό τῆς 1ης Μαρτίου ἐλληνιστί καί ἀγγλιστί ὑπό τόν τίτλον "Ἡ Ὁμολογία Θυατείρων ἢ Ἡ πίστις καί ἡ προσευχή τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ" (286 σσ), εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας Ἀθηναγόρας.

Εἰς τό ἐγκριτήριο Πατριαρχικόν Γράμμα τονίζεται σχετικῶς, ὅτι ἡ μελέτη αὐτή, ἡ ὁποία ἐξητάσθη ὑπό τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις οἰκείας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, εὐρέθη "κατάλληλος εἰς θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν" τοῦ ἐν Μ. Βρετανία ὀρθοδόξου ποιμνίου, ἰδιαιτέρως δέ "ἐκρίθη ὡς δόκιμον βοήθημα διὰ τε τούς ἡμετέρους κατηχητάς καί διὰ τούς ἐκ τῶν Ἐτεροδόξων ἐφιεμένους πληροφορηθῆναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς περί τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας".

Ὁ ἀναγνώστης τοῦ βιβλίου τούτου θά εὕρῃ εἰς ἀπλοῦν ὕφος μίαν νέαν ἐρμηνείαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί ζωῆς, ἡ ὁποία βασίζεται ἐπί τῆς ἀναλύσεως τοῦ "Πιστεύω", τῆς Λειτουργίας, τοῦ "Πάτερ ἡμῶν", τῶν Δέκα Ἐντολῶν καί τῶν Μακαρισμῶν.

Εἰς τό κεφάλαιον "Ἡ Ἐκκλησία καί αἱ Ἐκκλησίαι" ὁ ἀναγνώστης θά εὕρῃ χρησίμους πληροφορίας σχετικᾶς μέ τὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι χωρίζουν σήμερον τὰς Ἐκκλησίας. Εἰς τό κεφάλαιον "Θρησκεία καί Ἐκκλησία" γίνεται μία ἀπλή σύγκρισις τοῦ Χριστιανισμοῦ

μέ τας λοιπὰς σημερινὰς θρησκείας.

Τό βιβλίον ἀπαντᾷ ἰδίως εἰς τὰ ἐρωτήματα τῶν νέων τῆς ἐποχῆς μας, παρέχει δέ ἐπίσης εἰς τοὺς ἐνήλικας τὴν εὐκαιρίαν νά ἀνανεώσουν τὰς χριστιανικὰς τῶν γνώσεις καὶ ἀνασυντάξουν τὰς ἀντιλήψεις τῶν περὶ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς σήμερον.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

Ἡ 5η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Μητροπόλεως Γαλλίας.

Ἡ Ἐκκληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Μητροπόλεως Γαλλίας ἔλαβε χώραν ἀπὸ 11ης μέχρι 13ης Φεβρουαρίου εἰς Chatenay-Malabry. Συμμετέσχον εἰς αὐτὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Γαλλίας Μελετίου ὅλοι οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀντιπρόσωποι ἑξ ὄλων τῶν Κοινοτήτων. Συνεζητήθησαν θέματα ἐκπαιδεύσεως, κατηχήσεως, νεότητος καὶ γλώσσης. Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ὁμοφώνως, συνεκροτήθησαν δέ ἐπιτροπαὶ ἐπεξεργασίας τῶν ὡς ἄνω θεμάτων.

Ὁ ἀρχιμ. Νίκων Πατρινάκος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Γραφείου Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων καὶ Κοινωνικῶν Προβλημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς διορίσθη ὁ ἀρχιμανδρίτης Νίκων Πατρινάκος. Οὗτος διαδέχεται εἰς τὴν θέσιν ταύτην τὸν πρεσβύτερον Π. Στεφανόπουλον. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ν. Πατρινάκος, εἶναι γνωστός εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους διὰ τὴν δόκιμον συγγραφικότητά του, τυγχάνει δέ μέλος πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκυκλοφόρησαν τὰ κείμενα τῶν ἀποφάσεων τῆς 22ας Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Μόλις ἐκυκλοφόρησαν εἰς 128σέλισον ἑλληνοαγγλικὴν ἔκδοσιν αἱ ἀποφάσεις τῆς 22ας Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 100, 106/1, 113). Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζονται ὡς συμπληροῦσαι τὸ Καταστατικὸν τῶν Κοινοτήτων τῆς ἐν λόγῳ Ἀρχιεπισκοπῆς, περιέχονται σχετικὸν ἐγκριτήριον Πατριαρχικὸν Γράμμα, χρονικὸν τῆς συνελεύσεως, περίληψις τῶν πρακτικῶν τῆς, ἐπίσημοι ὁμιλίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώβου καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρ-

χου Μητροπολίτου Μύρων Χρυσοστόμου, ώς και έκθεσις του Πρωτο-συγκέλλου τής Άρχιεπισκοπής Γ. Μπακοπούλου διά τήν κατάστασιν τής έν Άμερικη Όρθοδόξου Έκκλησίας. Είς έγκύκλιον γράμμα του Άρχιεπισκόπου Άμερικής Ιακώβου, άναγγέλον τήν έκδοσιν, έτονίζετο, ότι η έφαρμογή των άποφάσεων τούτων, έγκριθεισών υπό του Οίκουμενικού Πατριαρχείου, είναι υποχρεωτική δι'όλας τάς Κοινότητες τής Άρχιεπισκοπής Άμερικής.

Είς 320.000 δολλ. άνήλθον τό 1974 αί δαπάναι έκδόσεως του "Όρθοδόξου Παρατηρητού".

Είς δαπάναι διά τήν έκδοσιν του "Όρθοδόξου Παρατηρητού", έπισήμου όργάνου τής Άρχιεπισκοπής Άμερικής, άνήλθον κατά τό 1974 είς 320.000 δολλάρια. Τό ποσόν τουτο καλύπτεται διά τής πωλήσεως συνδρομών (120.000 δολλ), διά τής πωλήσεως διαφημίσεων (80.000 δολλ) και διά τής συμβολής τής Άρχιεπισκοπής (120.000 δολλ.). Ό Όρθόδοξος Παρατηρητής", ό όποίος διανύει ήδη τό τέταρτον έτος τής υπό μορφήν έφημερίδος κυκλοφορίας του, έκδίδεται δεκαπενθημέ-ρωσ είς ένιαίαν άγγλο-ελληνικήν έκδοσιν και κυκλοφορεί είς 85.000 φύλλων (βλ. Έπίσκεψις, άρ. 110).

Έπίσημος ύποδοχή του καθηγ. Ι. Καρμίρη είς τήν Άκαδημίαν Άθηνών.

Τήν 12ην Φεβρουαρίου έλαβε χώραν η έπίσημος ύποδοχή του καθηγητου Ι. Καρμίρη είς τήν Άκαδημίαν Άθηνών. Είς όμιλίαν του επί τή εύκαιρία ταύτη, ό όμότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Άθηνών άνέπτυξε τό θέμα "η Όρθόδοξος Έκκλησία έν διαλόγφ με-τά των έτεροδόξων Έκκλησιών". Όμίλησε γενικώς περί τής έννοίας και τής άναγκαιότητας του διαλόγου μεταξύ των Χριστιανικών Έκ-κλησιών, έξέθεσε δέ είδικώτερον τά κατά τούς διαλόγους τής Όρθο-δόξου Έκκλησίας μετά των έτεροδόξων Έκκλησιών, Άρχαίων Άνατο-λικών, Παλαιοκαθολικής, Ρωμαιοκαθολικής, Άγγλικανικής, Λουθηρα-νικής και άλλων Προτεσταντικών Όμολογιών διά του Παγκοσμίου Συμ-βουλίου Έκκλησιών.

Σερβία: άνακάλυψις θησαυροφυλακίου του 16ου αιώνος.

Είς τήν Μονήν του Άγίου Νικολάου είς τήν λουτρόπολιν του Πρίμποϊ τής Σερβίας άνεκαλύφθη προσφάτως υπό τό πάτωμα είς βάθος 2 μέτρων καίωθεν του Είκονοστασίου θησαυροφυλάκιον μέ πα-λαιά ιερά σκεύη του ΙΣΤ' αιώνος, μεγάλης άξίας. Τό άνακαλυφθέν

κιβώτιον περιέχει 44 ἀντικείμενα ἐξ ἀπιχρυσωμένου ἀργύρου μέ πολυτίμους λίθους, μεταξύ τῶν ὁποίων 15 σταυροί διαφόρου μεγέθους καί λειτουργικῆς χρήσεως, θυμιατά, 3 Δισκοπότηρα, 3 Ἀρχιερατικά ἐγκόλπια, κανδήλια καί διάφορα ἄλλα λειτουργικά σκεύη.

Ἀντιπροσωπεία τοῦ Π.Σ.Ε. εἰς τήν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν.

Κατόπιν προσκλήσεως, δωδεκαμελῆς ἀντιπροσωπεία τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν θά μεταβῆ εἰς τήν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον. Σκοπὸς τῆς μεταβάσεως εἶναι ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐν Ναϊρόμπι προσεχοῦς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. Ἡ ἐν λόγῳ ἀντιπροσωπεία θά συναντηθῆ μέ ἀντιπροσώπους ὄλων τῶν ἐν Σοβιετικῇ Ἑνώσει Ἐκκλησιῶν-Μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. πρὸς συζήτησιν τοῦ γενικοῦ θέματος τῆς Συνελεύσεως: "ὁ Χριστὸς ἐλευθερώνει καί ἐνώνει", εἰδικώτερον δέ τοῦ θέματος τοῦ τρίτου τμήματος: "εἰς ἀναζήτησιν τῆς κοινότητος - ἡ κοινὴ ἀναζήτησις ἀνθρώπων διαφόρων δογμάτων, παραδόσεων καί ἰδεολογιῶν". Αἱ συζητήσεις θά διεξαχθοῦν, ὡς ἐγνώσθη, ἀπὸ 21ης μέχρις 24ης Ἀπριλίου εἰς τοὺς χώρους τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Λένινγκραντ. Εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Π.Σ.Ε., τῆς ὁποίας θά ἡγηθῆ ὁ Διευθυντὴς τῆς Γραμματείας "Πίστις καί Τάξις" Δρ Δ. Φίσερ, νά συμμετάσχη καί ὁ Μητροπολίτης Καρθαγένης Παρθένιος, μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. καί τῆς Κοινῆς Ἐπιτροπῆς Συνεργασίας Π.Σ.Ε. - Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Παρίσι - λαμπραὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ἐνότητος.

Εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν "Notre Dame" τῶν Παρισίων ἔλαβε χώραν λαμπρὰ ἐκδήλωσις ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν πολυάριθμοι κληρικοὶ ὄλων τῶν δογμάτων καί ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων πιστῶν. Τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς προήδρυσαν ἀπὸ κοινοῦ ὁ Καρδινάλιος Μαρτύ, Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Παρισίων, ὁ Μητροπολίτης Γαλλίας Μελέτιος, Πρόεδρος τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων καί Ἐκκλησιῶν, καί ὁ πάστῳρ Ἰ. Κουρβουαζιέ, Πρόεδρος τῶν ἐν Γαλλίᾳ Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Λόγοι ἐκ τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ.

α) Προσφώνησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου τοῦ Α΄
πρός τόν νέον Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας Στυλιανόν κατά
τό ἐνώπιον τῆς Ἀγίας καί Ἱεράς Συνόδου Μικρόν Μήνυμα.

Ἱερώτατε καί ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ἐν τῇ στοργῇ, τῇ δικαιοκρίσει, ἀλλά
καί τῇ ὑπάτῃ εὐθύνῃ αὐτῆς εἰς δύο τινά ἀποβλέπουσα, ἦτοι πρώτι-
στα εἰς τό πνευματικόν συμφέρον τοῦ λίαν προσφιλοῦς αὐτῇ ἐν τῇ
Ἡπειρῷ τῆς Αὐστραλίας εὐσεβοῦς πληρώματος καί εἶτα εἰς τήν πρός
αὐτήν πιστότητα, ἀφοσίωσιν καί ἀγάπην τῆς ὑμετέρας Ἱερότητας,
ψήφοις κανονικαῖς ἐξελέξατο αὐτήν παμψηφεί Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστρα-
λίας, ὑπέρτιμον καί Ἐξαρχον πάσης Ὠκεανίας.

Τό εὐφρόσυνον τοῦτο γεγονός ἀγγέλλοντες τῇ ὑμετέρῃ ἀγαπητῇ
Ἱερότητι καί διὰ τοῦ παρόντος Μηνύματος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ
τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, χαίρομεν μετὰ τῶν περί ἡμᾶς
τιμιωτάτων Συνοδικῶν ἀγίων Ἀρχιερέων καί συγχαίρομεν αὐτῇ.

Πορεύεσθε ἵνα ποιμάνητε καί μαθητεύσητε ἐν ἀπόδημον τμήμα
τοῦ ἡμετέρου εὐσεβοῦς Γένους, διαβιοῦν ἐν τῇ φιλελευθέρῃ, προο-
δευτικῇ, φιλοξένῃ καί εὐγενεῖ χώρῃ τῆς Αὐστραλίας, ἕνα λαόν πι-
στόν Ὀρθόδοξον, συγκροτοῦντα μετὰ τῶν ἐκεῖ Θεοφιλεστάτων Ἐπι-
σκόπων, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τῶν διαφόρων Κοινοτικῶν, Ἐνορια-
κῶν καί ἄλλων Σωματειακῶν Ὄργανώσεων, μίαν Ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ τούτου Θρόνου, Ἐπαρχίαν ἐν σχηματισμῷ ἔτι, ἀναζητοῦσαν
ἵνα εὖρη καί ἐκφράσῃ τήν ἐαυτῆς προσωπικότητα. Μεταβαίνετε δέ
ἐκεῖ, ἄγιε ἀδελφέ, εἰς ἐν σημεῖον τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ παρουσίας τῆς
Ὀρθοδοξίας, τό ὁποῖον δεικνύει τήν συμπλήρωσιν ἡμίσεος αἰῶνος.
Ἄλλ'οἱ λαοί καί οἱ θεσμοί λαμβάνουσι τό ἑαυτόν ὠριμον σχῆμα
καί τήν ἔκφρασιν τῆς πλήρους αὐτῶν προσωπικότητος διὰ τῆς παρό-
δου μακροῦ χρόνου· διὰ μέσου διακυμάνσεως τοῦ βίου αὐτῶν, ἀγώνων,
δοκιμασιῶν, πτώσεων καί ἀνόδων. Ἡ ἀπό τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας
προτροπή καί εὐχή εἶναι ὅπως ἡ ὑμετέρα Ἱερότης καταστῇ ὁ Ἀρχι-
επίσκοπος τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος τοῦ αἰῶνος, ἡμίσεος
σταθερᾶς ἀνοδικῆς πορείας, συγκροτήσεως καί πλήρους πνευματικῆς
ἀνθηφορίας.

Ἡ ὑμετέρα Ἱερότης καί ζῆλον καί ἱκανότητα καί πλήρη κατάρ-
τισιν, ἀλλά συγχρόνως καί ἀφοσίωσιν πρός τόν Θρόνον τοῦτον καί
ἀγάπην πρός τόν λαόν τοῦ Θεοῦ ἔχει. Ταῦτα πάντα ἐγγυῶνται εὐλογη-
μένην κατά Θεόν ποιμαντορίαν.

Ἡμεῖς Πατριαρχικῶς καί Συνοδικῶς προτρεπόμεθα ὑμᾶς ὅπως
πρωτίστως καί κυρίως ἀποβῆτε ποιμήν, ποιμήν ὁ καλός, ὁ ἔτοιμος
καί τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἵνα θέσῃ ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν ὑμῖν ὅπως ἄνευ οὐδεμιᾶς πρὸς οὐδένα διακρίσεως, γνώμονα ἔχοντες τὴν ἀγάπην καὶ τὴν κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, καλέσητε περὶ ὑμᾶς τοὺς πάντας εἰς συνεργασίαν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ ὁμογενοῦς ὁλότητος.

Ἐπιμόνως παρακαλοῦμεν, προσέξατε τὴν νέαν Γενεάν. Τὸ μέλλον τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Δώσατε εἰς αὐτὴν προσανατολισμὸν καὶ κατεύθυνσιν μέ σταθεράν γραμμὴν τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον πίστιν, τὴν πατρῶαν γλῶσσαν, τὰς τιμίας προγονικὰς παραδόσεις καὶ πᾶν ὅ,τι διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία διεφύλαξεν ὡς κτῆμα ἑσαεὶ διὰ τοὺς πάντας.

Μὴ παραλείψητε τὸ χρέος τῆς πιστότητος πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Αὐστραλιανοῦ κράτους καὶ τῆς προτροπῆς πρὸς τοὺς χριστιανούς ἡμῶν ὅπως ὄσι νομιμόφρονες, πιστοὶ καὶ ἔντιμοι πολῖται. Μὴ παραθεωρήσητε τὰς πολιτιστικὰς καὶ ἄλλας ἐθιμικὰς παραδόσεις τοῦ περὶ ὑμᾶς μείζονος περιβάλλοντος. Συντηρήσατε καὶ ζωπυρήσατε τὸν διάλογον τῆς ἀγάπης καὶ τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτόν ἔτι τὸν θεολογικὸν διάλογον μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν. Συνεργασθῆτε μετὰ παντός ἀνθρώπου ἀγαθοῦ πνεύματος καὶ καλῆς θελήσεως ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ τῆς ἡμετέρας ἐκεῖ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ καλοῦ τῆς Χώρας, εἰς τελικὴν μαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Αὐστραλίᾳ, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία οἰκοδομεῖ καὶ μόνον οἰκοδομεῖ.

Ἀπὸ τῆς Πατριαρχικῆς ταύτης ἔδρας, διερμηνεύοντες τὸ πνεῦμα τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν γνώμην δηλονότι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δηλοῦμεν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Ἱερότητι, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τοῖς πᾶσιν, ὅτι οὐδεμίαν σχισματικὴν καὶ ἀντικανονικὴν ὁμάδα καὶ ὀργάνωσιν ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου ἀναγνωρίζομεν καὶ εὐλογοῦμεν. Μία ἔσται ἡ κανονικὴ ἐν Αὐστραλίᾳ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, ἡ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν Ἱερότητα Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας. Λέγοντες ταῦτα ἀπευθυνόμεθα καὶ πρὸς τὸ Αὐστραλιανὸν Κράτος καὶ τὴν ἐν Αὐστραλίᾳ δημοσίαν γνώμην. Τοὺς ὑψοῦντας τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ὑπὲρ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐμμένοντας εἰς τοῦτο ἐκβάλλομεν τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραδίδομεν αὐτοὺς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ. Τοὺς μετανοοῦντας ἐν ἀγάπῃ, ἐπεικειῖα καὶ οἰκονομία ἔτι δεχόμεθα ἐπιστρέφοντας.

Τοῦτο τὸ κήρυγμα ἐμπιστευόμεθα ὑμῖν, κήρυγμα πίστεως, κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ ἀγάπης καὶ ἐπεικειῖας συγχρόνως.

Τελευτῶντες καλοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἐν Αὐστραλίᾳ πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας ὅπως, περιβάλλοντες τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα ὡς τὸν κανονικὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας, δώσωσι μεθ' ὑμῶν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ κοινὴν συμμαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδόξου παρουσίας ἐν Αὐστραλίᾳ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς δευτέρας πεντηκονταετίας, ἵνα ἡ συμπλήρωσις τοῦ αἰῶνος ἢ εἰς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τοῦ ὄντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

β) Ἀντιφώνησις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ.

Παναγιώτατε,

Ἡ ὑπό τῆς Ἐκκλησίας κλήσις ἐνός ἐκάστου λειτουργοῦ εἰς ὠρισμένην διακονίαν εἶναι ἀληθῶς ἔργον τοῦ ἐν αὐτῇ μένοντος καί ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦντος Παρακλήτου.

Τούτου δοθέντος, πιστεύομεν ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔχομεν ἀενάως συνεχιζόμενον τό θαῦμα τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τό ὅποιον Σαοὺλ ἀναδεικνύονται εἰς Παύλους καί Τελῶναι εἰς Εὐαγγελιστάς.

Διό καί ὅσα ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ἐν τῇ πολλῇ Αὐτῆς ἐπιεικείᾳ καί ἀγάπῃ ἐμνημόνευσεν ὡς προσόντα τῆς ταπεινότητός μου διά νά αἰτιολογήσῃ τήν ὑπ' Αὐτῆς καί τῆς περί Αὐτήν Ἱερᾶς Συνόδου ὁμόθυμον ἐκλογήν τοῦ νέου Ποιμενάρχου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, δέν θά ἤρκειν διά νά ἄρουν τούς δισταγμούς καί νά διασκεδάσουν τούς φόβους!

Ἀφ' ἧς ὁμως διά στόματος τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καί τῆς ψήφου τῶν περί Αὐτήν Ἀγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων ἐλάλησεν αὐτός ὁ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Παράκλητος, καί δὴ κατὰ τρόπον ἀληθῶς αἰφνιδιαστικόν καί ὑπέρ πάντα ἀπό μέρους μου κατ' ἄνθρωπον προγραμματισμόν, δέν εἶχον πλέον δισταγμόν νά ἀποδεχθῶ τήν ἀνατεθεισάν μοι πολλαπλῆν εὐθύνην καί τήν συμπαρομαρτοῦσαν αὐτῇ ὑψίστην τιμήν.

Τήν λαχοῦσάν μοι Θεόσωστον Ἀρχιεπισκοπήν Αὐστραλίας ἐτοποθετήσατε, Παναγιώτατε, ἀνάγλυφον πρό τῶν ὀφθαλμῶν μου δι' ὅσων πρό ὀλίγου ἐπιγραμματικῶς εἶπατε περί αὐτῆς.

Ἀλλά πέραν τῆς εἰκόνης τοῦ ἀντικειμένου καθ' ἑαυτό, εἰς τούς λόγους τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος διέγνωσα κυριολεκτικῶς φλεγόμενην τήν καρδίαν συμπάσης τῆς Μητροῦς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας περί τῶν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ ταύτῃ Ἐπαρχίᾳ τοῦ ἑρόνου διαβιούντων Ὁρθόδοξων τέκνων αὐτῆς.

Ἡ μητρική αὐτῆ ἐγρήγορσις καί ἀνύστακτος μέριμνα ἀποτελοῦν ἀπό τοῦδε τά πρῶτα ἐφόδιά μου διά τήν μακράν ὁδόν, ἣν καλοῦμαι νά πορευθῶ, εὐαγγελιζόμενος πρός ὀλόκληρον τόν κλήρον καί τόν λαόν τῆς Ἐπαρχίας μου εἰρήνην τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ἡ μητρική ὁμως αὐτῆ ἐγρήγορσις καί ἀνύστακτος μέριμνα δίδουν συγχρόνως καί τάς πνευματικὰς διαστάσεις, τάς ὁποίας χάριτι Θεοῦ δέον νά λάβῃ κατὰ τήν ἀπαρχήν τῆς δευτέρας παντηκονταετίας αὐτῆς ἡ Θεοφρούρητος Ὁρθόδοξος Ἀρχιεπισκοπή Αὐστραλίας.

Ὑπακούων εἰς τό κέλευσμα τῆς Ἐκκλησίας, ὑπακούων εἰς τήν φωνήν τοῦ Θεοῦ, πορεύομαι πλήρης ἀγαθῶν αἰσθημάτων καί εὐγενῶν σκέψεων εἰς τήν νέαν καί σφριγῶσαν Ἠπειρον τῆς Αὐστραλίας διά νά ὑπηρετήσω λίαν ἐκλεκτήν μερίδα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δεήθητε, Παναγιώτατε μετὰ τῶν περί Ὑμᾶς Ἀγίων Ἀρχιερέων ὅπως ὁ Θεός μέ ἀναδείξῃ ἀντάξιον τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀντάξιον τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ ἐκλεκτοῦ λαοῦ του.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βραχυγραφία

- ΑΕΚΔ = Ἀρχεῖον Ἐκκλησιαστικοῦ καί Κανονικοῦ Δικαίου,
Ἀθήναι
- Μεγ Ἀθαν = Τόμος Ἑόρτιος Χιλιοστῆς Ἐξακοσιοστῆς Ἐπετείου
Μεγάλου Ἀθανασίου (373-1973), ἔκδ. Θεολογικῆς
Σχολῆς Θεσσαλονίκης
- Bog = Bogoslovlje, Βελιγράδιον
- ECR = Eastern Churches Review, Ὁξφόρδη
- JMP = The Journal of the Moscow Patriarchate, Μόσχα
- Mess Orth = Le Messager Orthodoxe, Παρίσιον
- Mitr Mold = Mitropolia Moldovei și Sucevei, Ἰάσιον
- SDO = Stimme der Orthodoxie, Βερολῖνον

- 69.- ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ (Μητροπολίτου Βελγίου): Ἡ ἐν Λυών Σύνοδος καί αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου. "Ἀπόστολος Τίτος" ΚΓ', 12(1974)226-229.
- 70.- ΑΛΕΒΙΣΟΠΟΥΛΟΣ (Antonios) (translated by Stephen Parsons) : The Principles of Pastoral Work. ECR VI, 1(1974)91-94.
- 71.- ΑΛΕΞΙΟΥ (Ἰωάννου Ι., Ἀρχιμ.): Ὁ δρόμος τῶν γενναίων. Ἀθήναι: ἔκδ. Δ'νσεως Ἐρησικευτικοῦ Α.Ε.Ο., 1974, 136 σσ.
- 72.- ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ (Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας): Ἡ Ὁμολογία Θυατείρων ἢ Ἡ πίστις καί ἡ προσευχή τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Λονδῖνον: Faith Press Ltd., 286 σσ. (ἐλληνιστί καί ἀγγλιστί).
- 73.- BORT (Pier Cesare): Koinonia - L'idea della comunione nell' ecclesiologia recente e nel Nuovo Testamento. Brescia: Paideia, 1972, 134 pp.
- 74.- BRIANCHANINOV (Ignace): Le pèlerin. Mess Orth 66-67(1974) 24-31.
- 75.- BROCK (Sebastian): World and Sacrament in the Writings of the Syrian Fathers. Sobornost 6, 10(1974)685-696.
- 76.- BUCEVSCHI (O.): Τό λυτρωτικόν ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Σταυρῷ καί τῇ Ἀναστάσει. Mitr Mold L, 1-2(1974)34-38 (ρουμανιστί).
- 77.- BURCA (Gh.): Κανονικοί ὅροι περί κηρύξεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Mitr Mold L, 3-4(1974)197-215 (ρουμανιστί).
- 78.- BUZDUGAN (C.): Ἡ ὀρθόδοξος διδασκαλία περί προσκυνήσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Mitr Mold L, 1-2(1974)82-95 (ρουμανιστί).
- 79.- ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ : Ἡ ἀγιαστική δύναμις τῆς Ἱερωσύνης. Mitr Mold L, 5-6(1974)368-481 (ρουμανιστί).
- 80.- ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ : Μαρτυρία πίστεως καί κοινωνία τῶν ἁγίων. Mitr Mold L, 3-4(1974)166-179 (ρουμανιστί).

- 81.- CAMPAGNOLA (Maria Elena): IIème Congrès International de Droit Canonique. AEKA ΚΘ', 1-2(1974)12-21.
- 82.- CARNIC (Emilijan): Traditionelle und nichttraditionelle Faktoren bei der Übersetzung der Heiligen Schrift. Bog 1972, S.31-39 (σερβιστί μετά περιλήψεων γερμανιστί καί ρωσιστί).
- 83.- CIUCUR (Marcel): Αὐτονομία καί αὐτοκέφαλον ἐν τῇ Ρουμανικῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Mitr Mold L, 3-4(1974)216-228 (ρουμανιστί).
- 84.- CHITTY (Derwas): Orthodoxy and the West (extracts) - The Books of the Old Men. ECR VI, 1(1974)7-11, 15-21.
- 85.- ΧΡΗΣΤΟΥ (Παν.): Ἀπιστον καί πιστόν, ἀγέννητον καί γεννητόν κατὰ τόν Ἅγιον Ἀθανάσιον. Μεγ Ἀθαν σσ.9-22.
- 86.- CISARZ (Branko): Eine Bibliographie der Predigten, die in serbischen Kirchenzeitschriften in den letzten hundert Jahren gedruckt worden sind (I). Bog 1972, S.85-154 (σερβιστί μετά περιλήψεων γερμανιστί καί ρωσιστί).
- 87.- DUDKO (Dmitrij): La nostra speranza (Seconda conversazione). Russia Cristiana 138(1974)13-22.
- 88.- GORDEYEV (Iosif, Archpriest): Sacrificial Service of the Russian Athonite Monks. JMP 10(1974)41-47.
- 89.- GUILLAUMONT (Antoine): The Jesus Prayer among the Monks of Egypt. ECR VI, 1(1974)66-71.
- 90.- GUY (Jean-Claude, SJ): Educational Innovation in the Desert Fathers. ECR VI, 1(1974)44-51.
- 91.- HEBBY (Antoine): Liturgie et Iconographie: l'Epiphanie de Notre Seigneur, Dieu et Sauveur, Jésus-Christ. "Le Lien" 39, 6(1974)39-43.
- 92.- HRYNIEWICZ (Wacław, OMI): The Ecumenical Significance of the Patristic Theology. "Rozniki teologiczno-kanoniczne" (Lublin) XX, 4(1973)178-201 (πολωνιστί μετά περιλήψεως ἀγγλιστί).
- 93.- ICA (Ioan I.): Πρόσφατοι ἐπαφαί μεταξύ τῶν τοπικῶν Ὁρθοδόξων καί Διαμαρτυρομένων Ἐκκλησιῶν καί ἡ σημερινή φάσις τοῦ θεολογικοῦ αὐτῶν διαλόγου. Mitr Mold L, 5-6(1974)340-352 (ρουμανιστί).
- 94.- JUWENALI (Metropolit): Unser orthodox-protestantischer Dialog. SDO 10(1974)39-48.
- 95.- KALEZIC (Dimitrije): Erzbischof Danilo II und seine Nachfolger. Bog 1972, S.1-28 (σερβιστί μετά περιλήψεων γερμανιστί καί ρωσιστί).
- 96.- ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Ἰω.): Χριστολογία καί Σωτηριολογία ἐν τῷ συνδέσμῳ των κατὰ τόν Μ. Ἀθανάσιον. Μεγ Ἀθαν, σσ.235-279.
- 97.- ΚΑΡΑΝΤΖΑΛΗ (Τίτου, Ἀρχιμ.): Ἡ ἀξία τῶν τε Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων. AEKA ΚΘ', 1-2(1974)22-33.

- 98.- KĒRAMĒ (Oreste): "Union...chacun restant ce qu'il est". "Le Lien" 39, 6(1974)44-46.
- 99.- LESEK (Mirjana): Ein unbekanntner Ikonostasis von Arsa Teodorovic. Bog 1972, S.69-78 (σερβιστί μετά περιλήψεων γερμανιστί καί ρωσιστί).
- 100.- LOGACHEV (Konstantin): Problems in the Slavonic Translation of the New Testament and Contemporary Western Textual Criticism. JMP 11(1974)74-80.
- 101.- ΜΑΤΣΟΥΚΑ (Νικ.): Θεολογία καί Ἀνθρωπολογία κατά τόν Μέγαν Ἀθανάσιον. Μεγ Ἀθαν σσ.45-127.
- 102.- ΜΕΛΕΤΗ (Γεωργίου): Ὁ φακός τῆς Ἐπικαιρότητος μέ τό πρῶμα τῆς Αἰωνότητος. Ἀθῆναι: "Ζωή", 1974, 192 σσ.
- 103.- ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ : Διάλογος μέ τόν οὐρανό. Ἀθῆναι: "Ζωή", 1974, 192 σσ.
- 104.- MILIN (Lazar): Über Religiosität. "Orthodoxe Rundschau" 6, 24(1974)23-29.
- 105.- MOMIROVIC (Petar): Das handschriftliche Minaion Timotheus' des Lahmen. Bog 1972, S.43-48(σερβιστί μετά περιλήψεων γερμανιστί καί ρωσιστί).
- 106.- NEYT (François, OSB): A Form of Charismatic Authority (= The Fathers of Gaza). ECR VI, 1(1974)52-65.
- 107.- PALADE (V.): Προβλήματα ἐκκλησιαστικῆς ὀργανώσεως καί διοικήσεως ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Μιχαήλ Κογαλιτσεάνου. 1-2(1974)39-62 (ρουμανιστί).
- 108.- PATELOS (Constantin G.): Le Congrès de Dijon. Mess Orth 66-67(1974)38-41.
- 109.- ΠΕΤΡΙΤΑΚΗ (Ι.Μ.): Τό Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας καί ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας. ΑΕΚΔ ΚΘ', 1-2(1974)5-11.
- 110.- PIMEN (Patriarch): Die Ökumene der Gegenwart in orthodoxer Sicht. SDO 10(1974)25-35.
- 111.- PIVOVAROV (Boris): Agrapha. JMP 10(1974)73-80.
- 112.- RADOVITCH (Amphilochide, Hiéromoine): L'homme spirituel dans la vie de l'Eglise. "Contacts" XXVI, 87(1974)257-271.
- 113.- RAQUEZ (Olivier) - MÉDAWAR (P.K.): A propos de Grégoire Palamas. "Le Lien" 39, 6(1974)47-49.
- 114.- REGNAULT (Lucien, OSB): The Beatitudes in the Apothegmata Patrum. ECR VI, 1(1974)22-43.
- 115.- ΣΑΚΚΟΥ (Στεργίου): Ἡ ΛΘ' ἑορταστική ἐπιστολή τοῦ Μ. Ἀθανασίου. Μεγ Ἀθαν σσ.129-194.
- 116.- SIMONOD (Emile): Quelques propos sur l'Orthodoxie. Mess Orth 66-67(1974)3-23.
- 117.- SOROKIN (Ioann, Archpriest): The Concept of Peace in the Liturgy of the Orthodox Church. JMP 11(1974)31-34.

- 118.- SOROKIN (Wl., Erzpr.): Das Mariendogma in der katholischen Kirche (IV). SDO 10(1974)61-64.
- 119.- SPULER (Bertold): Die orthodoxen Kirchen (LXX). Internationale Kirchliche Zeitschrift (Bern), 4(1974)210-243.
- 120.- STANILOAE (Dumitru): Le Saint-Esprit dans la théologie et la vie de l'Eglise orthodoxe. "Contacts" XXVI, 87(1974) 227-256.
- 121.- TIMIADIS (Emilianos, Métropolitite de Calabre): Le sens de la liberté dans la pensée orthodoxe. Berne: "Conscience et Liberté", s.d. (1974), 70 pp., ronéotypé.
- 122.- TOFILUK (Leoncius, Priester): Streiflichter aus der Polnischen Orthodoxen Kirche. SDO 11(1974)46-47.
- 123.- ΤΕΑΜΗ (Δημ.): Ἡ χρῆσις τῶν χρονικῶν κατηγοριῶν εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ Μ. Ἀθανασίου. Μεγ Ἀθαν σσ.25-42.
- 124.- VETELEV (Aleksandr, Archpriest): The Fall and Its Consequences. JMP 11(1974)58-73.
- 125.- VISSER'T HOOFT (W.A.): Matériaux bibliques pour l'élaboration d'une théologie de la Nature. "Foi et Vie" 73, 5-6 (1974)96-107.
- 126.- VORNICESCU-SEVERINEANUL (Νέστορος, Ἐπισκόπου): Ἀνέκδοτον χειρόγραφον τοῦ πνευματικοῦ Ἀνδρονίκου, ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς Σέκου. Mitr Mold L, 3-4(1974)180-196 (ρουμανιστί).
- 127.- VUCIC (Radmilo): Der Jurodivi, Ein Beitrag zur Psychologie der religiösen Askese. Bog 1972, S.56-64 (σερβιστί μετά περιλήψεων γερμανιστί καί ρωσιστί).
- 128.- de WAAL (Victor): Towards a Renewed Sacramental Theology. "Sobornost"6, 10(1974)697-708.
- 129.- WALTER (Christopher): The Monastery of St. John Theologus at Poganovo. ECR VI, 1(1974)84-87, 7 illus.
- 130.- WARE (Kallistos): The Monk and the Married Christian: Some Comparisons in Early Monastic Sources. ECR VI, 1(1974)72-83.
- 131.- WESTON (Frank): Theosis or Philanthropy? Orthodox Critiques of Western Ecumenism. "Sobornost" 6, 10(1974)720-730.
- 132.- ΓΙΑΝΝΑΠΑ (Χρήστου): Τό πρόσωπο καί ὁ ἔρωσ. Θεολογικό δοκίμιο ὀντολογίας, Α'. Ἀθῆναι 1974, 294 σσ.
- 133.- ZAPHIRIS (Gérassime): Reciprocal Trinitarian Revelation and Man's Knowledge of God according to St. Athanasius. Μεγ Ἀθαν. σσ.285-374 (μετά περιλήψεως ἑλληνιστί).
- 134.- ZERNOV (N. et M.): L'Action Chrétienne des Etudiants Russes à l'étranger et la culture orthodoxe. Mess Orth 66-67(1974) 32-37.
- 135.- ZIGMUND-CERBU (Antoine): Lumières nouvelles sur le yoga et l'hésychasme. "Contacts" XXVI, 87(1974)272-289.

- 136.- ΖΗΣΗ (Θεοδώρου): Ὁ Μ. Ἀθανάσιος ὡς πηγή τῆς περὶ Ἁγίου Πνεύματος διδασκαλίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Μεγ Ἀθαν σσ.197-231.
- 137.- Abridged Typicon, ed. and translated by Archpriest Feodor KOVALCHUK. Youngstown, Ohio: Education and Publication Commission of the Patriarchal Parishes of the Russian Orthodox Church, 1974, 230 pp. + Glossary of Slavonic terms.
- 138.- Archimandrite Symeon, the New Serbian Ascetic. JMP 10 (1974)47-49, 72.
- 139.- Minutes of the General Assembly of the XXIX Annual Convention of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of New York and All North America (Montreal - August 22nd-23rd, 1974). "The Word" (New York), 18, 9(1974)3-48.
- 140.- Ἀπάντησις τοῦ Π.Σ.Ε. πρὸς τὸ Διάγγελμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. "Ἀπόστολος Τίτος" ΚΓ', 7-8(1974)134-137.